

ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣΤΕ ΑΚΛΟΝΗΤΗ ΠΙΣΤΗ

Όπου εκδηλώνονται οι έξι ανώτερες ιδιότητες χαρακτήρα, δηλ. ο ενθουσιασμός, η αποφασιστικότητα, το θάρρος, η ευφυΐα, η ενεργητικότητα και η ανδρεία, εκεί επικρατεί η προστασία και η Χάρη του Θεού.

[ποίηση στα σανσκριτικά]

Ενσαρκώσεις της Αγάπης!

Ο Κρίσνα είπε ότι για τη γέννηση και το θάνατο του ανθρώπου υπεύθυνες είναι οι πράξεις του (κάρμα). Στην καθημερινή του ζωή ο άνθρωπος αναπόφευκτα προβαίνει σε διάφορες ενέργειες. Από τη στιγμή της γέννησης έως τη στιγμή του θανάτου ο άνθρωπος περνάει το χρόνο του ασχολούμενος με τη μία ή την άλλη δραστηριότητα. Η οδός της δράσης είναι πολύ αγαπητή στον Θεό. Στην πραγματικότητα ο Θεός είναι αυτή καθαυτή η ενσάρκωση της δράσης και είναι Παρών σε κάθε δραστηριότητα.

«Η δράση είναι υπεύθυνη για τη γέννηση, για τη ζωή και τον θάνατο όλων των όντων σ' αυτόν τον κόσμο. Η δράση είναι ο ίδιος ο Θεός για όλα τα όντα. Είναι η αιτία τόσο της ευχαρίστησης όσο και του πόνου.»

[ποίηση στα Τέλουγκου]

Ενώ η δράση είναι υπεύθυνη για την ευχαρίστηση, τον πόνο, τη γέννηση, το θάνατο κλπ., ο χρόνος είναι επίσης στοιχείο πολύ σημαντικό για κάθε δραστηριότητα. Δίχως αυτά τα δύο ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει ούτε μία στιγμή. Ωστόσο, η δράση είναι η αιτία των πάντων.

Όποιες οι πράξεις του ανθρώπου, ανάλογες και οι συνέπειές τους –αυτά τα δύο είναι άρρηκτα συνδεδεμένα μεταξύ τους– ο δε χρόνος λειτουργεί σαν συνδετικός κρίκος μεταξύ των δύο. Η ημέρα είναι μία μονάδα χρόνου: 7 ημέρες αποτελούν μία εβδομάδα, 15 ημέρες ένα 15ήμερο, 30 ημέρες ένα μήνα και 12 μήνες ένα χρόνο. Επίσης, ο χρόνος διαιρείται σε τρεις περιόδους: το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον, κατά τη διάρκεια των οποίων λαμβάνουν χώρα πολλές διαφορετικές δραστηριότητες. Τι σημαίνει χρόνος, και τι χώρος; Εδώ βλέπετε δύο άνθη. Η απόσταση μεταξύ τους είναι χώρος. Χθες ακόμη ήταν μπουμπούκια, σήμερα έχουν ανθίσει και αύριο θα μαραθούν. Ένα μπουμπούκι δεν μπορεί να γίνει άνθος αμέσως και το άνθος πάλι δεν μαραίνεται αμέσως –η αλλαγή αυτή λαμβάνει χώρα σιγά-σιγά. Η βασική αιτία για την αλλαγή αυτή είναι ο χρόνος. Όλοι γνωρίζετε ότι ο λεπτοδείκτης του ρολογιού περιστρέφεται ακατάπαυστα κάνοντας 'τικ-τακ, τικ-τακ, τικ-τακ...' Ίσως να διερωτάστε αν αναπαύεται ποτέ. Βεβαίως και αναπαύεται! Το χρονικό διάστημα μεταξύ δύο χτύπων είναι η περίοδος ανάπαυσής του.

Ο κόσμος είναι ένας συνδυασμός χρόνου, δράσης και αιτίας. Κάθε δράση έχει και μία αντίδραση. Πχ. όταν κόψετε το δάχτυλό σας μ' ένα μαχαίρι, τρέχει αμέσως αίμα –εδώ η αντίδραση είναι άμεση, δίχως κενό χρόνου. Αντιθέτως, η τροφή που τρώμε χρειάζεται τουλάχιστο δύο ώρες για να χωνευτεί. Ή, πάρτε την περίπτωση ενός σπόρου: ο σπόρος που σπέρνετε σήμερα χρειάζεται τρεις έως τέσσερις ημέρες για να φυτρώσει. Εδώ το χρονικό διάστημα μεταξύ δράσης και αντίδρασης είναι λίγο μεγαλύτερο σε σύγκριση με τα προηγούμενα παραδείγματα. Και σαν ακραία περίπτωση έχουμε το δενδρύλλιο που χρειάζεται χρόνια ολόκληρα για να αναπτυχθεί σε γιγαντιαίο δέντρο και να κάνει καρπούς. Βλέπουμε λοιπόν ότι το χρονικό διάστημα μεταξύ δράσης και αντίδρασης κυμαίνεται ανάλογα με τη φύση της δράσης. Ένα όμως είναι βέβαιο: ότι κανείς δεν

μπορεί να διαφύγει από τις συνέπειες των πράξεών του, δηλ. της δράσης του. Επίσης, ότι είναι αδύνατο να προβλέψει κανείς το πώς και το πότε θα αντιμετωπίσει τις συνέπειές των πράξεών του.

Τότε, μπορεί να Με ρωτήσετε, γιατί κανείς να προσεύχεται, να κάνει διαλογισμό, να στρέφει αδιάλειπτα τη σκέψη του στον Θεό, ή να κάνει καλές πράξεις, όταν είναι αναπόφευκτο το ότι κάποτε θ' αντιμετωπίσει τις συνέπειες των διαφόρων αυτών μορφών δράσης του; Η απάντησή Μου είναι ότι εσείς μπορεί να μην είσαστε σε θέση να δείτε τη μεταβολή που βαθμιαία λαμβάνει χώρα μέσα σας σαν αποτέλεσμα των καλών σας πράξεων και της προσευχής σας –ίσως να μην μπορείτε καν να την οραματισθείτε με το νου σας. Ωστόσο, αυτή η μεταβολή που διενεργείται μέσα σας είναι βέβαιο ότι ελκύει τη Χάρη του Θεού. Αλήθεια σας λέω, τα οφέλη που αποκομίζετε από την προσευχή ή τις καλές σας δραστηριότητες μπορεί να μην σας είναι ορατά με γυμνό μάτι, τα οφέλη αυτά όμως πράγματι τα αποκτάτε υπό τη μορφή της Χάρης του Θεού. Σας δίνω σαν παράδειγμα ένα κουτάκι χάπια: η ημερομηνία λήξης επάνω στο κουτί μπορεί να είναι το 1994, αλλά εσείς το βρήκατε μαζί με τα χάπια που περιέχει, άθικτο το 1999 –αυτό όμως δεν σημαίνει ότι τα χάπια θα είναι αποτελεσματικά αν τα πάρετε σήμερα. Τα χάπια αυτά μπορεί μεν να είναι άθικτα, όμως μετά από την ημερομηνία λήξης χάνουν τη δύναμή τους. Παρομοίως, και οι συνέπειες των πράξεων του ανθρώπου είναι αναπόφευκτο ότι κάποτε θα επέλθουν, η Χάρη του Θεού όμως θα εξουδετερώσει την ισχύ τους.

Σήμερα εορτάζουμε την έλευση του Κρίσνα. Δυστυχώς όμως, εσείς αποδίδετε σημασία μόνο στο σώμα Του, όχι στις διδασκαλίες Του. Όμως, μόνο τότε θα εορτάζετε αληθινά τα γενέθλιά Του, όταν εφαρμόζετε τις διδασκαλίες Του στη ζωή σας.

Μυστήριοι και ανεξιχνίαστοι είναι οι τρόποι που ενεργεί ο Θεός. Είναι πολύ δύσκολο για τον άνθρωπο να καταλάβει πώς επενεργεί η Θεία Χάρη. Αναρίθμητες είναι οι περιπτώσεις που ο Θεός προστρέχει σε διάσωση των πιστών Του σε ώρα ανάγκης. Πχ. ο άγιος Καμπίρ ήταν υφαντής το επάγγελμα. Κάποτε ο πολυεύσπλαχνος Κύριος προσέλαβε τη μορφή του Καμπίρ και ύφανε Εκείνος για να τον βοηθήσει. Παρομοίως, ο Κύριος προσέλαβε τη μορφή του αγγειοπλάστη Γκόρα Κούμπαρ και έφτιαχνε Εκείνος τα κανάτια του, όταν ο Γκόρα αρρώστησε. Η Σάκκουμπάι, μια αφοσιωμένη πιστή του Κρίσνα ως Πάντουράνγκα, έψαλλε ακατάπαυστα το όνομά Του. Μια μέρα έκανε υψηλό πυρετό και δεν μπορούσε να ασχοληθεί με το νοικοκυριό της. Όμως, η πεθερά της και ο σύζυγός της ήταν αυστηρότατοι και ούτε με τόσο πυρετό δεν της επέτρεπαν ν' αναπαυθεί. Τότε ο Κύριος, ως Παντουράνγκα, που σημαίνει 'Εκείνος που οδηγεί τον άνθρωπο μέσω της θεϊκής μουσικής και του χορού Του', προσέλαβε τη μορφή της Σακκουμπάι και έκανε όλες τις δουλειές του σπιτιού της... Είναι πράγματι δύσκολο να κατανοήσει κανείς το πότε και πώς ο Θεός προστρέχει σε βοήθεια των πιστών Του. Για να εκδηλωθεί ο Θεός, ουσιαστικής σημασίας είναι η απόλυτη πίστη.

Συνεπεία της υπόσχεσης που έδωσε στη σύζυγό του Καϊκέγι, ο Ντασαράτα αναγκάστηκε να στείλει τον Ράμα εξορία στα δάση για 14 χρόνια. Μολονότι ήταν τελείως ασκληραγώγητη, η γυναίκα Του Σίτα χρειάστηκε να υπομείνει όλες τις κακουχίες της ζωής στα δάση. Ο Λάκσμανα όμως, ο αδελφός του Ράμα, δεν είχε καμία υποχρέωση να υποβληθεί σε μια τέτοια δοκιμασία. Όμως, λόγω της απέραντης αφοσίωσής του στον Ράμα, Τον ακολουθούσε παντού σαν να ήταν η σκιά του. Καθημερινά έψαχνε για τροφή στο δάσος και έφερνε στον Ράμα και στην Σίτα φρούτα, άνθη και βολβούς, ο ίδιος όμως νήστευε. Κάθε στιγμή της ζωής του την πέρασε υπηρετώντας τον Ράμα. Έθεσε και το σώμα και το νου του στην υπηρεσία και τη λατρεία

του Ράμα –λάτρευε δηλ. τον Θεό υπό μία ορισμένη μορφή και ιδιότητες (σαγκούνα ουπάσανα). Ο άλλος Του αδελφός πάλι, ο Μπάρατα, είπε στον Ράμα να επιστρέψει στην Αγιόντγια, την πρωτεύουσα του βασιλείου τους, αλλά ο Ράμα αρνήθηκε κι έτσι οι προσπάθειές του έμειναν άκαρπες. Έτσι, ο Μπάρατα δέχτηκε μεν να γυρίσει πίσω, αλλά δεν μπήκε στην Αγιόντγια, έμεινε σ' ένα χωριό έξω από την πόλη. Το σώμα του ήταν στο χωριό, αλλά ο νους του ήταν συνεχώς στον Ράμα. Συνεπώς μπορούμε να πούμε ότι ο Λάκσμανα λάτρευε τον Ράμα με το σώμα και με το νου του, ενώ η λατρεία του Μπάρατα ήταν μόνο με τον νου, αφού ο νους του ήταν ενωμένος με τον Ράμα. Γι' αυτό η αφοσίωση του Μπάρατα χαρακτηρίζεται ως αφοσίωση χωρίς ιδιότητες (νιργκούνα ουπάσανα).

Η επιστήμη διακρίνει μεταξύ δύο ειδών αντίληψης, της άμεσης και της έμμεσης. Η άμεση αντίληψη είναι η συνειδητή, ενώ η έμμεση είναι η υποσυνειδητή. Η διαφορά μεταξύ των δύο μοιάζει με τη σχέση μεταξύ ύπνωσης και υπνωτισμού. Τι είναι υπνωτισμός; Ο υπνωτιστής έχει την ικανότητα να μπαίνει μέσα στη συνειδητότητα του ατόμου που υπνώτισε ασχέτως της απόστασης ή του χρόνου που τους χωρίζει. Είναι δηλ. σε θέση να αποκτά την εμπειρία του Θείου και με το σώμα και με το νου του. Αντιθέτως, η εμπειρία που αποκτάται μόνο με το νου χωρίς τη συμμετοχή του σώματος είναι ύπνωση. Ο Λάκσμανα κατείχε τη γνώση αυτή πολύ καλά. Τα ονόματα του Ράμα και του Λάκσμανα είναι αχώριστα στην Ινδική θρησκευτική παράδοση, και τούτο γίνεται τελειώς φυσικά, δίχως καμία ιδιαίτερη προσπάθεια, εφόσον πάντα λέμε 'Ράμα-Λάκσμανα'. Σπανίως όμως ακούει κανείς την προσφώνηση 'Μπάρατα-Ράμα'. Μολονότι ο νους του Μπάρατα ήταν ενωμένος με τον Ράμα, το σώμα του ήταν χωρισμένο απ' Εκείνον από την απόσταση και το χρόνο.

Η ύπνωση και ο υπνωτισμός δεν είναι σύγχρονοι όροι –τους συναντάμε και στις Βέδες. Αλλά επειδή οι περισσότεροι άνθρωποι δεν το γνωρίζουν αυτό, βρίσκουν νέους όρους και νέες λέξεις γι' αυτές τις έννοιες. Στα ιερά κείμενα ο υπνωτισμός ονομάζεται *Άτέντριγια Σάκτι* δηλ. 'Η δύναμη που είναι υπεράνω των αισθήσεων.' Σημαίνει ότι κάποιος που διαθέτει αυτή τη δύναμη είναι σε θέση να συζητήσει με κάποιον που βρίσκεται στην κατάσταση του βαθύ ύπνου. Ακόμη και άτομα που έχουν πεθάνει έρχονται και συζητούν με κάποιον που έχει αυτή τη δύναμη. Και όχι μόνο αυτό: ο υπνωτιστής μπορεί να διεισδύσει στο νου εκείνου που κάθεται απέναντί του, η να αντιληφθεί ένα αντικείμενο, έστω κι αν αυτό βρίσκεται πολύ μακριά του. Γι' αυτό έχει δοθεί στη δύναμη αυτή το όνομα *Ατέντριγια* –διότι αυτή δεν περιορίζεται στα πλαίσια των αισθήσεων, αλλά είναι υπεράνω αυτών.

Οι αρχαίοι πρόγονοί μας διέθεταν τέτοιες δυνάμεις. Αυτές μπορεί να τις αποκτήσει κανείς μόνο μέσω της καλής και ενάρετης δράσης. Γι' αυτό όλες σας οι πράξεις πρέπει να είναι αγνές και ιερές. Για να το επιτύχετε αυτό είναι απολύτως αναγκαία η αγνότητα του νου, της καρδιάς και των σκέψεων. Μόνο το άτομο που διαθέτει αγνό σώμα, νου και διάνοια μπορεί να ονομάζεται πραγματικός άνθρωπος.

Ανάμεσα στις σκέψεις, τα λόγια και τα έργα του ανθρώπου πρέπει να υπάρχει απόλυτη αρμονία. Αυτό εννοούμε όταν λέμε ότι *ή σωστή μελέτη της ανθρωπότητας είναι ο άνθρωπος*. Ρητά όπως *Η εργασία είναι λατρεία* ή *Το καθήκον είναι Θεός* δεν είναι σημερινά –είναι διδασκαλίες των αρχαίων σοφών, μολονότι χρησιμοποιούσαν διαφορετικούς όρους για να τα εκφράσουν. Να θεωρείτε όλες τις δραστηριότητες σαν μία προσφορά στον Θεό, και κάθε εργασία που κάνετε σαν εργασία του Θεού. Ακριβώς όπως οι δύο φτερούγες είναι απαραίτητες στο πουλί για να πετάξει και οι δύο ρόδες στο ποδήλατο για να κινηθεί, έτσι και η Αγάπη και η Προσφορά Ανιδιοτελούς

Υπηρεσίας είναι απαραίτητες στον άνθρωπο για να φθάσει στον πνευματικό προορισμό του. Όμως, δεν θα έχετε καμία ωφέλεια από μία υπηρεσία που την προσφέρετε δίχως αγάπη. Ποτέ μην προσδοκάτε οποιαδήποτε ανταμοιβή για ανιδιοτελή υπηρεσία που έχετε προσφέρει. Ανταμοιβή σας είναι η ικανοποίηση που νιώθετε από την ίδια την προσφορά.

Στις μέρες μας πολλοί πιστοί προσφέρουν ανιδιοτελή υπηρεσία στα χωριά. Έρχονται λοιπόν και Μου ανακοινώνουν: «Σουάμι, κάνουμε σέβα στα χωριά». Για χάρη ποιού όμως προσφέρετε αυτή την υπηρεσία; Για δική Μου χάρη; Όχι –την προσφέρετε για χάρη του εαυτού σας! Όσο έχετε το συναίσθημα ότι προσφέρετε υπηρεσία σε άλλους, δεν θα είστε παρά εγωιστικά άτομα. Όσο υπάρχει μέσα σας αυτό το αίσθημα του εγωισμού, δεν προσφέρετε υπηρεσία υπό την κυριολεκτική έννοια του όρου. Νομίζετε ότι προσφέρετε λατρεία σε Μένα –είναι μεγάλο λάθος το να σκέφτεστε έτσι. Όταν ο ίδιος Θεϊκός Εαυτός βρίσκεται μέσα στον κάθε άνθρωπο, τότε ποιος είναι ο λατρεύων και ποιος ο λατρευόμενος; Στην πνευματική οδό είναι λάθος να σκέπτεται κανείς 'Εγώ είμαι ο πιστός Σου, Εσύ είσαι ο πνευματικός μου διδάσκαλος' –η αληθινή σοφία έγκειται στο να συνειδητοποιήσετε ότι εσείς και Εγώ είμαστε ένα. Ο Κρίσνα είπε στον Αρτζούνα: *«Αρτζούνα, αποκαλείς τον εαυτό σου πιστό Μου. Από τη στιγμή όμως που έχεις παραδώσει τον εαυτό σου σε Μένα, δεν υπάρχει καμία διαφορά ανάμεσα σε σένα και σε Μένα. Συνεπώς δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ του πιστού και του Θεού.»* «Σοφία είναι το να βλέπει κανείς το Ένα μέσα σε όλους» (Εκάτμα Ντάρσαναμ Γκνιάνα). Γι' αυτό, αν κάποιος σας κατηγορήσει ή σας επικρίνει, μην ταραχθείτε. Θυμηθείτε μόνο ότι ο ίδιος Εαυτός είναι Παρών και στους δύο σας. Όταν συνειδητοποιήσετε αυτή την αλήθεια δεν θα υπάρχει χώρος για παρεξηγήσεις μεταξύ σας. Το να βλέπετε την ενότητα μέσα στην ποικιλομορφία είναι ο ίδιος ο Θεός, ενώ το να βλέπετε την ενότητα σαν διαφορετικότητα δεν είναι παρά πλάνη, ψευδαισθήση. Και αυτή ακριβώς η πλάνη είναι η ρίζα όλων των δεινών και των δυστυχιών σας.

Ενσαρκώσεις της Αγάπης!

Πριν από καθετί άλλο, αναπτύξτε πίστη στον ίδιο τον εαυτό σας.

Όπου υπάρχει πίστη, υπάρχει αγάπη.

Όπου υπάρχει αγάπη, υπάρχει ειρήνη.

Όπου υπάρχει ειρήνη, υπάρχει αλήθεια.

Όπου υπάρχει αλήθεια, υπάρχει ο Θεός και,

Όπου υπάρχει ο Θεός, υπάρχει ευδαιμονία.

Η αληθινή αφοσίωση έγκειται στο να έχετε πίστη και να βιώνετε την ευδαιμονία από αυτή σας την πεποίθηση. Αν όμως δεν έχετε πίστη, πώς θα μπορέσετε να βιώσετε ευδαιμονία; Πολλοί είναι οι πιστοί που Μου ζητούν: «Σουάμι, θέλω ευτυχία». Πού βρίσκεται όμως αυτή η ευτυχία; Μπορείτε να την αγοράσετε στα μαγαζιά; Ή να σας την προμηθεύσει κάποια εταιρία; Όχι, τίποτε απ' όλα αυτά –σας διαβεβαιώνω ότι βρίσκεται μέσα σας. Αλλά δεν μπορείτε να τη βιώσετε, διότι δεν έχετε πίστη στον εαυτό σας. Ούτε αγάπη για τον Θεό έχετε. Η αγάπη βρίσκεται μέσα σας, εσείς όμως την κατευθύνετε προς τα έξω, προς τα γήινα πράγματα και όχι προς τον Θεό. Η γήινη αγάπη όμως είναι παροδική σαν τα διαβατικά σύννεφα –εσείς να καλλιεργείτε μέσα σας την ακλόνητη αγάπη! Αυτή ούτε έρχεται, ούτε παρέρχεται, είναι μέσα σας για πάντα –να έχετε ασάλευτη πίστη στην ύπαρξή της. Θέστε στον εαυτό σας το ερώτημα: 'Υπάρχω;' Θα πάρετε την απάντηση 'Ναι, υπάρχω'. Αυτή η πίστη στην ύπαρξή σας είναι αληθινή πίστη. Εδώ υπάρχει ένα άνθος, ένα μαντήλι και ένα ποτήρι. Η λέξη 'υπάρχει' εκφράζει

την αληθινή πίστη. Επομένως να έχετε πίστη στη δική σας ύπαρξη, στο 'Είμαι-Υπάρχω' –αυτό είναι αληθινή πίστη.

Δεν χρειάζεται να διερευνάτε τη φύση του Θεού, ούτε να Τον αναζητάτε. Αρκεί να έχετε απόλυτη πίστη ότι υπάρχει.

Δυστυχώς όμως σήμερα οι πιστοί εκτελούν τις τυπικές μορφές λατρείας μηχανικά, δίχως ειλικρίνεια και συνέπεια. Αλήθεια σας λέω, όλες σας οι φιλανθρωπίες και οι μορφές λατρείας δεν έχουν στα μάτια του Θεού την παραμικρή σημασία. Τις φιλανθρωπίες σας και τον πλούτο σας μπορείτε να τα δείξετε στην τοπική σας εφορία –ο Θεός το μόνο που ζητά από σας είναι η αγάπη σας. Η αγάπη δεν υπόκειται σε φορολογία. Μπορεί στη ζωή σας ν' αντιμετωπίζετε αναρίθμητες δυσκολίες ή εμπόδια. Μπορεί ο ίδιος ο Θεός να σας υποβάλλει σε δοκιμασίες. Η πίστη σας όμως δεν πρέπει να κλονίζεται λόγω αυτών. Όλα αυτά είναι για το καλό σας και μόνο. Να μη θλίβεστε για τυχόν ζημιές σας, ούτε και να ενθουσιάζεστε για τα κέρδη σας. Αληθινή πνευματική άσκηση είναι το να παραμένετε γαλήνιοι απέναντι στις απώλειες και στα κέρδη. Μερικοί από σας κάθονται μεν να κάνουν διαλογισμό, ο νους τους όμως βρίσκεται είτε έξω στα μαγαζιά, ή στο κομμωτήριο και το κουρείο. Λέγεται αυτό διαλογισμός ή άσκηση της επανάληψης του Ονόματος του Θεού; Ο νους σας πρέπει να είναι διαρκώς γεμάτος από τον Θεό. Αντ' αυτού όμως, σήμερα είναι διαρκώς γεμάτος επιθυμίες. Αυτό που έχετε ανάγκη είναι ο Θεός, όχι οι επιθυμίες –ο Θεός θα εκπληρώσει όλες σας τις επιθυμίες.

Αγαπημένοι πιστοί!

Μόνη η εξύμνηση του ονόματος του Θεού δεν αρκεί –αυτό που πρέπει να προσφέρετε στον Θεό είναι η αγάπη σας! Η αγάπη αυτή δεν είναι δική σας, δεν σας ανήκει –στην πραγματικότητα ανήκει στον Θεό. Παραδώστε λοιπόν στον Θεό αυτό που Του ανήκει. Τι νόημα έχει το να ζήσετε μια μακρόχρονη ζωή δίχως αυτή την προσφορά στον Θεό; Δεν έχετε δικαίωμα να προσφέρετε την αγάπη σας σε κανέναν άλλον εκτός από τον Θεό. Όταν προσφέρετε όλη σας την αγάπη στον Θεό, Εκείνος θα φροντίσει όλες σας τις ανάγκες –δεν υπάρχει τίποτε που να μην μπορεί να επιτύχει σ' αυτό τον κόσμο. Ο Θεός είναι Πανταχού Παρών: στις μεγαλουπόλεις και στα πιο μικρά χωριά, μέσα στα βάθη της ζούγκλας, ή στα ύψη του ουρανού, επάνω στις πανύψηλες βουνοκορφές και στα βάθη του ωκεανού... Ο χώρος και ο χρόνος είναι διαποτισμένα από Εκείνον. Όλα τα όντα αποτελούν μορφές Του. Συνειδητοποιήστε αυτή την αλήθεια, εφαρμόστε την στην καθημερινή ζωή σας και θα απολαύσετε Θεϊκή ευδαιμονία. Αυτή είναι η αληθινή αφοσίωση στον Θεό και μόνο τότε η ανθρώπινη ζωή αποκτά το αληθινό της νόημα.

Ενσαρκώσεις της Αγάπης!

Σήμερα, σε όποιο μέρος της γης κι αν πάει κανείς, θα συναντήσει εγωισμό, ταραχές και συγκρούσεις. Καθήκον σας είναι να καλλιεργείτε μέσα σας την αγάπη και να τη μοιράζεστε με όλους –με τους συγγενείς, τους φίλους, ακόμη και με τους εχθρούς σας. Τότε τα πάντα θα περιβάλλονται από αγάπη. Γι' αυτό, ζείτε με αγάπη!

Με τα λόγια αυτά ο Σουάμι έκλεισε τη Θεία Ομιλία Του με τον ύμνο-μπάτζαν «Πρέμα Μουντίτα Μάνασε Κάχο» δηλ. «Με τον νου γεμάτο αγάπη και χαρά ας υμνήσουμε το Όνομα του Θεού».

- Αποσπάσματα από την Ομιλία του Σρι Σάτια Σάι Μπάμπα στα Γενέθλια του Κρίσνα, στην Αίθουσα Σάι Κουλβάντ της Κατοικίας της Υπέρτατης Γαλήνης, στις 3 Σεπτεμβρίου 1999.